

зі своїм народом!»

ГЕРОЇ СЕРЕД НАС

Передача іменної ікони Валерію Залужному

ному військовому підрозділі, починаючи з батальйону, адже потреба у них – справді велика. Капелани служать у арміях США, Канади, багатьох інших країн, і вони чудово себе скрізь зарекомендували. До речі, у війську в Канаді є капелани українського походження, вихідці з нашої української діаспори. Це – чудові хлопці, я з ними із задоволенням спілкуюся.

– А Ви вінчали бійців?

– Так, до великої війни, я проводив прекрасні таїнства вінчання в ЗСУ. Хрестив їхніх діточок. Адже здійснюю душпастирську опіку не тільки над військовослужбовцями, а й над їхніми сім'ями. Адже трапляються конфлікти в родині, бо чоловік воює на фронті, і по 10 мі-

помогти, я маю знати якомога більше. Розумієте, капелан – це зовсім не заступник командира з морально-психологічного забезпечення. Ні, це – колосальна різниця! Тому не треба плутати ці поняття. Психологи багато роблять для бійців, у них такий підхід, їх так учили. Та особисто знаю дуже багатьох, які зривалися, не витримували шалених навантажень. А ми, капелани, пропускаємо все через власні серця і душі.

– Людина – в принципі, не створена для вбивства... Проте ми змушені захищати свою Вітчизну й давати відсіч ворогом, лютийм загарбникам.

– Я пояснюю воїнам, що вони в бою не

З побратимами на завданні

сяців удома не буває. Самі розумієте... Надаю психологічну підтримку, спілкуюся з їхніми дружинами.

– Ви – ще й парамедик!

– Авжеж, я надаю першу медичну допомогу. Крім своєї індивідуальної аптечки, маю також рюкзак парамедика. Просто, як і більшість капеланів, я проходив курси парамедика. Взагалі ж, всі медики працюють у нелегких психологічних та фізичних умовах.

– Ви, священник, плакали на війні?

– Плакав... Коли ховаєш друга, який тільки місяць тому одружився... Дуже важко стриматися і не заплакати. Втім, загалом я скрізь, за будь-яких обставин, прагну поводитися спокійно, виважено. Розумію, що я капелан, і на мене багато бійців тут рівняються, беруть із мене приклад. Це – правда, дуже відповідально.

– Бійці Вам так довіряють, що радяться про найпотаємніше...

– І це – нормально, правильно. Щоб до-

вбивають людей, а знищують ворогів. Звісно, вбивати людей – не можна. А знищувати ворогів, захищаючи Батьківщину, рідний край, свою землю, – святий обов'язок кожного українця.

– Як Ви відновлюєте свої сили?

– Взагалі, коли я служу літургію біля Престолу, то відчуваю потужну Божу підтримку. Я не перебуваю у відчаї, не відчуваю себе самотнім. І це – найголовніше. Тому й наші прекрасні храми під час війни не закриваються, а приймають усіх бажаних вірян.

– Маєте державні нагороди?

– Маю, але не хочу хвалитися.

– Думаю, всі капелани вірять у нашу Перемогу над російською ордою.

– Капелани – це найсвідоміші люди. Я Вам і на прапорі написав слова, які говорю тепер постійно: «Все буде Україна, я визнавав!»

Спілкувався **Сергій Дзюба**

Укрпошта міняє лампочки: старі на енергоощадні

ІНІЦІАТИВА

Від 30 січня на Чернігівщині почала діяти програма з обміну лампочок. Кожен повнолітній зможе обміняти старі лампочки розжарювання на нові, сучасні й енергоефективні. Зробити це можна абсолютно безкоштовно у відділеннях «Укрпошти». Одна людина може поміняти п'ять старих лампочок на стільки ж нових LED-ламп.

Уряд вже запустив програму обміну ламп для населення. Кожен українець, який досяг 18-річного віку, замість «жарівки» може отримати нову світлодіодну економ-лампу. Такий перехід на LED-лампи може суттєво скоротити витрати електроенергії. Так, за підрахунками експертів, споживання електрики може знизитися на 7-10% під час пікових навантажень на енергосистему.

Перші партії LED-ламп вже надійшли в обласні центри. З 30 січня отримати їх можна у будь-якому відділенні «Укрпошти» в Чернігові.

Обміняти лампи можна за попереднім замовленням у застосунку «Дія». Якщо ж «Дія» немає, можна просто прийти у відділення «Укрпошти» з лампами, паспортом та ідентифікаційним номером. Якщо лампи будуть у наявності – їх обміняють.

Лампочка повинна бути ціла і має працювати – це найголовніше. Обміняти лампочки можна лише один раз, максимум – 5 ламп. Можна принести менше, але тоді отримаєш менше, а другого шансу донести лампи не буде.

«Ця програма працюватиме в кож-

ному населеному пункті. Загалом ми розуміємо, що розрахована програма на 50 мільйонів до обміну. 20 мільйонів вже точно є, це перша черга – буде друга і третя черга. Таким же чином, почергово, ми будемо працювати, включаючи наші відділення по області, – говорить директорка чернігівської філії АТ «Укрпошта» **Олена Дорошенко**. – Ви приходите, наприклад, приносите дві лампи з вузьким цоколем, і три лампи з широким. Таким чином ви отримуєте в обмін саме з таким же цоколем, повертаєтесь додому, пе-

ревіряєте, чи в робочому стані ці лампи. Якщо лампа не в робочому стані – протягом місяця ви можете повернутися для того, щоб замінити».

Зараз дефіциту ламп немає. Україна отримала 20 мільйонів LED-ламп, з яких 390 тисяч мають надійти на чернігівське відділення «Укрпошти».

Така заміна дозволить заощадити електроенергію і дещо розвантажити енергосистему України, яку так хочуть знищити росіяни.

Марія ПУЧИНЕЦЬ

Бібліотеку ім. Короленка перейменують?

НА ЧАСІ

У Чернігові ініціюють перейменування обласної універсальної наукової бібліотеки ім. В.Г. Короленка. Працівники пропонують відмовитися від імені Короленка та назвати заклад на честь українського письменника, видавця, байкаря та громадського діяча Леоніда Глібова.

«Ми провели загальні збори колективу, на яких ухвалили рішення відмовитися від імені Володимира Галактіоновича Короленка. Це перші були збори. На других зборах колектив обговорив і виніс пропозицію присвоїти нашій обласній універсальній бібліотеці ім'я Леоніда Івановича Глібова, – каже

директорка бібліотеки **Інна Аліференко**. – Ми обговорювали різні прізвища, в тому числі і засновників бібліотеки, але дійшли згоди в тому, що наша бібліотека вже декілька років проводить роботу по вшануванню Леоніда Глібова. Ми вважаємо, що він недооцінений на Чернігівщині. Наш колектив кожного року вшановує пам'ять та ходить на могилу Леоніда Глібова перед врученням його іменної премії в нашій бібліотеці».

Колектив своє рішення прийняв, наступними у процедурі перейменування бібліотеки мають стати громадські слухання. Ось тільки коли їх будуть проводити – поки невідомо.

Марія ПУЧИНЕЦЬ

Валянки для ЗСУ

ДОПОМОГА

Жителька Сосниць 72-річна **Тетяна Авраменко** шиє валянки для військових. Майстриня вже відправила бійцям ЗСУ більше сотні.

Про це повідомляє на своїй офіційній сторінці Сосницька міська рада.

Тетяна Андріївна почала шити валянки ще узимку 2014 року на замовлення волонтерів із села Чорнотичі. Тоді пошила сотню пар теплих валянок. Тканину привозили волонтери. Нині знову взялась за цю кропітку роботу, і знову на прохання волонтерів з нашої громади.

Пошиття валянок – це трудомістка робота. Вимагає чимало часу і сил. Та незважаючи на свій поважний вік, майстриня не перестає шити і радіє з того,

що може бути корисною, що вносить свій вклад у наближення перемоги.

Замовлень дуже багато, а ще й роботи заважають перебої у електропостачанні. Тож коли нема світла, Тетяна Андріївна кроїть, а як тільки увімкнуть – відразу до машини.

«Одного дня, думаю, нема світла у 8 годин вечора – ляжу раніше спати, раніше прокинусь. Тільки лягла, а через півгодини загорілося. Спочила з постелі – і до машини. Шила, поки було світло, до півночі. Тоді лягла, а о четвертій ранку прокинулася, нема світла, полежала, а о п'ятій загорілося, швиденько за машину», – розповідає жінка.

Софія ЖЕВЕДЬ